

Biennale Architettura 2023

The Laboratory of the Future

Curated by Lesley Lokko

Giardini and Arsenale, May 20th > November 26th 2023
(pre-opening May 18th and 19th)

Венеція, 31 травня 2022 року – Президент Венеційської бієнале **Роберто Чикутто** та куратор 18-ї міжнародної архітектурної виставки **Леслі Локко** – призначені художнім керівником Департаменту архітектури Радою директорів 14 грудня 2021 року.

Сьогодні оголошено назву та тему Бієнале Архітектура 2023, яка проходитиме з 20 травня по 26 листопада 2023 року (попереднє відкриття 18 і 19 травня) у Джардіні, Арсенале та на різних локаціях Венеції.

Назва 18-ї Міжнародної архітектурної виставки — **«Лабораторія майбутнього»**.

«Нові технології постійно з'являються і зникають, – заявила Леслі Локко, – і дають нам невідфільтровані проблиски життя в тих частинах земної кулі, які ми, швидше за все, ніколи не відвідаємо, а тим більше не зрозуміємо. Але бачити як близько, так і далеко одночасно є також, виходячи з відомого визначення Дю Буа та Фанона, формою «подвійної свідомості», внутрішнього конфлікту всіх підпорядкованих чи колонізованих груп, який описує більшість світу. І це не тільки «там», у так званих країнах, що розвиваються, у третьому та арабському світі, але й «тут», у метрополіях і в місцях глобальної Півночі. У Європі ми говоримо про меншини та різноманітність, але правда полягає в тому, що меншини Заходу — це глобальна більшість. Різноманітність — наша норма. Є одне місце на цій планеті, де всі ці питання справедливості, раси, надії та страху зливаються і поєднуються. Це Африка. На антропологічному рівні ми всі африканці. І те, що відбувається в Африці, трапляється з усіма нами».

Пояснюючи свій вибір, Леслі Локко сказала, що назва діє на кількох рівнях:

«По-перше, Африка — це лабораторія майбутнього. Ми є наймолодшим континентом у світі, середній вік якого вдвічі нижчий, ніж у Європі та Сполучених Штатах, і на десять років молодший за Азію. Ми є найшвидшим у світі континентом, що урбанізується, і зростає майже ніж 4% на рік. Це швидке і в основному не заплановане зростання відбувається, як правило, за рахунок місцевого середовища та екосистем, що ставить нас перед вугільним обличчям зміни клімату як на регіональному, так і на планетарному рівні. Ми залишаємось найбільш недостатньо вакцинованим континентом – лише 15%, але зареєстровано найменша кількість смертей та інфекцій із значним відривом, що наукове співтовариство досі не може точно пояснити.

Так часто на неправильній стороні надії та історії раптом стійкість, впевненість у собі та довга, довга історія медичної допомоги низової громади змінили баланс на нашу користь. Довга і травматична історія вимушеної міграції через трансатлантичну работоргівлю є основою, на якій сьогодні в усьому світі ведеться послідовна боротьба за громадянські права та більш громадянське суспільство. Під час усіх розмов про декарбонізацію легко забути, що чорні тіла були першими одиницями праці, які спонукали європейську імперську

експансію, яка сформувала сучасний світ. Расова справедливість і кліматична справедливість – дві сторони однієї медалі.

Але надія — потужна валюта. Мати надію – значить бути людиною. На глибоко особистому рівні я зобов'язана своєю присутністю сьогодні за цим столом невтомним вимогам справедливішої, більш інклюзивної боротьби, яку вели покоління до мене. Бачення сучасного, різноманітного та інклюзивного суспільства спокусливе та переконливе, але поки воно залишається картинкою, міражем. Потрібне щось більше, ніж репрезентація, і архітектори історично є ключовими гравцями у втіленні зображень у реальність.

По-друге, «Бієнале у Венеції» також є своєрідною **лабораторією майбутнього**, часом і простором, у якому відбуваються міркування про актуальність цієї дисципліни для цього світу — і світу майбутнього. Сьогодні слово «лабораторія» в більшій мірі асоціюється з науковими експериментами і створює образи конкретного типу кімнати або будівлі. Але розгляд Річардом Сеннетом слова 'workshop' [у сенсі «майстерня»], від якого походить слово «лабораторія», поглиблює концепцію спільних зусиль по-іншому. У стародавньому світі, як в Китаї, так і в Греції, майстерня була найважливішою установою, яка закріплювала громадянське життя. Після громадянської війни в США Букер Т. Вашингтон, колишній раб, задумав проект, у рамках якого звільнені раби, які оговталися від рабства, могли б залишати дім, навчатися у двох зразкових установах, Інститутах Хемптона та Таскігі, і повертатися до своїх рідних спільнот. Важливо, що під час цього тимчасового переїзду співпраця мала бути налагоджена шляхом безпосереднього досвіду та щоденного контакту одного з одним на рівних.

Ми розглядаємо нашу виставку як своєрідну майстерню, лабораторію, де архітектори та практики в розширеному полі творчих дисциплін черпають приклади зі своєї сучасної практики, які прокладають шлях, яким глядачі — як учасники, так і відвідувачі — проходять, уявляючи самі що може принести майбутнє

Історія The Laboratory of the Future починається тут, сьогодні, але це лише початок. Незабаром ми повернемося до цього, щоб запропонувати подальші погляди на кураторське бачення та напрямок, які розгортаються в розмові з усіма учасниками, включно з національними павільйонами».

Президент Роберто Чикутто також заявив:

«Світ завжди рясніє культурними непорозуміннями: аж до початку двадцятого століття Європа вважала африканське мистецтво варварським і незрозумілим, і потрібні були провокації мистецьких авангардів, щоб змусити європейців поглянути на маску Банту під іншим кутом; лише культурна еліта знала, що таке статуї острова Пасхи: звичайні люди в Європі, а можливо й у Китаї, вважали еротичні скульптури на індійських храмах, коли вони випадково бачили їх фотографії, розпусними й розбещеними: християни були шоковані, коли послідовники інших релігій представляли своє божество у вигляді тварин, забуваючи, що західне християнство протягом століть представляло третю особу Святої Трійці у вигляді голуба». (Уривок з Lectio Magistralis Умберто Еко до міністрів культури на відкритті Expo di Milano у 2015 році).

«Я цитую ці слова сьогодні, тому що вірю, що 18-та Міжнародна архітектурна виставка, куратором якої є Леслі Локко, також зможе багато розповісти на ці теми. Як варіант оновлення через сім років після цієї події. Леслі демонструє рішучість і сміливість,

використовуючи два слова у своїй назві, які затерті часом, але незамінні – «лабораторія та майбутнє», – щоб відновити тотальну важливість їхнього сенсу.

Ви зрозумієте, що її підхід дуже схожий на пропозицію укласти пакт між відвідувачами Бієнале, світом архітектури та культури загалом. Це виставка, яка, виходячи з дуже практичних передумов і дуже конкретних точок зору, буде дивитися безпосередньо в очі представникам країн-учасниць і всім тим, хто збереться в Джардіні, Арсенале та Венеції. Все для того, щоб говорити зі світом, і це справжня причина, чому куратор бере на себе відповідальність за організацію міжнародної виставки La Biennale».

На 18-й Міжнародній архітектурній виставці також, як завжди, буде представлено національну участь, кожна країна представить свою власну виставку в павільйонах Джардіні та Арсеналу, а також в історичному центрі Венеції. Це видання знову включатиме добірку супутніх заходів, організованих міжнародними інституціями, які проводитимуть власні шоу та ініціативи у Венеції.

The official website of the Biennale Architettura 2023: www.labiennale.org

Official hashtags: #BiennaleArchitettura2023 #TheLaboratoryOfTheFuture #ILLaboratorioDelFuturo